

Der har i udvalget været enighed om, at sådanne fremstillinger kun skal kunne foretages efter forudgående kendelse fra fogedretten, ligesom udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har kunnet tilslutte sig den foreslåede bestemmelse i § 494, stk. 3, hvorefter politifremstilling i almindelighed ikke bør foretages, når fogedretten anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet, eller hvis fremstilling ved politiets foranstaltning ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse.

Flertallet (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) ønsker imidlertid at understrege, at selv om fogedretten således kan nægte at afsige fremstillingskendelse på grund af gældens størrelse, er kreditor ikke dermed afskåret fra at få foretaget udgående fogedforretning. Flertallet er enig med justitsministeren, der i bemærkningerne til lovforslaget anfører, at udgående fogedforretning i disse tilfælde bør foretages, såfremt fordringshaveren fremsætter ønske herom.

Justitsministeren har som svar på et spørgsmål fra udvalget oplyst, at det er op til fogden i hvert enkelt tilfælde at skønne, hvilke minimumskrav til gældens størrelse der bør stilles, forinden politifremstilling anvendes, men at efter justitsministeriets opfattelse bør gælden i almindelighed være af en størrelsesorden på mellem 200-300 kr., justeret i takt med pris- og lønudviklingen, førend politiets bistand søges. Ministeren har samtidig oplyst, at fogedretten dog ikke skal være afskåret fra at træffe bestemmelse om fremstilling af skyldneren, selv om det skyldige beløb er mindre end 200-300 kr., såfremt de konkrete omstændigheder måtte tilsi det.

Udvalgsflertallet er i øvrigt af den opfattelse, at det bedste middel til at sortere de nødvendige fra de unødvendige fremstillinger i fogedretten såvel som de nødvendige udgående foretninger fra de unødvendige er tilvejebragt ved den særlige afgift på 100 kr., der sideløbende med udvalgets forhandlinger er gennemført ved lov nr. 170 af 5. april 1976. Når denne afgift opkræves, sikrer man sig mod et helt systematisk misbrug af politifremstillin-

ger som pressionsmiddel, og samtidig kan afgiften virke som et dækningsbidrag for de utvivlsomt betydelige udgifter, politifremstillingerne forvolder det offentlige.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder bestemmelsen i forslagens § 494, stk. 3, overflødig og har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 13, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

3. Særlige åbningsstider i fogedretterne.

I forbindelse med udvalgets drøftelser af politifremstillinger har man beskæftiget sig med den foreslåede § 491, stk. 2, der vil give justitsministeren mulighed for at fastsætte regler om afholdelse af fogedforretninger uden for sædvanlig kontortid. Skyldnere begrundede ofte deres udeblivelse fra fogedretten med nødvendigheden af ikke at forsømme på arbejdspladsen, og udvalget har bedt justitsministeren oplyse, hvorledes disse regler, der formentlig vil kunne medvirke til at nedbringe antallet af politifremstillinger, vil blive udformet i praksis.

Ministeren har oplyst, at reglerne kan tænkes udformet således, at der i tilfælde, hvor skyldneren udebliver efter første tilsigelse, søges med en ny tilsigelse til at møde på et andet tidspunkt, f. eks. mellem kl. 16 og 18. Man kan også tænke sig en ordning, hvor skyldneren i forbindelse med den første tilsigelse får oplyst, at mødetidspunktet efter nærmere aftale med dommerkontoret kan ændres til et tidspunkt, der er mere hensigtsmæssigt for ham.

Ministeren har i øvrigt oplyst, at nærmere regler herom først vil blive gennemført efter en forsøgsordning ved forskellige embeder.

Udvalget finder det væsentligt, at ordningen gennemføres, idet man forudsætter, at disse alternative mødetidspunkter som hovedregel er ensartede ved de forskellige fogedretter, eksempelvis på en bestemt ugedag mellem kl. 16 og 18.

4. Fordringshavernes møde under udlægsforretninger.

Der har blandt udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) været principiel enighed om, at fordringshaveren bør give møde under en udlægsforretning, såfremt der er tale